

عنوان مقاله:

مفهومپردازی گذار به اقتصاد یادگیرنده در ایران با رویکرد سیاست علم و فناوری

محل انتشار:

فصلنامه مجلس و راهبرد، دوره 20، شماره 76 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسندگان:

سیدحمید خداداد حسینی - استاد دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس

بهنام عبدی - دکترای سیاست گذاری علم و فناوری دانشکده مدیریت

علیرضا حسن زاده - دانشیار دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس

علی محمد احمدی - استادیار پژوهشکده اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

مفهوم اقتصاد یادگیرنده بهعنوان زیرساخت اقتصاد دانشبنیان مطرح شده است. برابر این نظریه، گذار به اقتصاد یادگیرنده در کشورهای در حال توسعه بهعنوان بستر و زمینهساز اقتصاد دانشبنیان مورد توجه قرار گرفته است. با توجه به اصل وابستگی به مسیر، اصل پسینی بودن مطالعات و عقلانیت محدود مطرح در اقتصاد تکاملی، بررسی فرایند گذار بهعنوان تغییر کیفی موثر بر نهادها، سازمانها و روابط بین آنها نیازمند توجه به مواردی همچون سطح توسعهیافتگی است و باید با توجه به پروفایل علم و فناوری هر کشور مورد بررسی قرار گیرد. در این مقاله گذار به اقتصاد یادگیرنده در ایران با رویکرد سیاست علم و فناوری مورد بررسی قرار گرفته است. رویکرد پژوهش، استقرایی و نحوه انجام آن، کیفی و با رویکرد تئوری دادهبنیاد انجام شده است. براساس یافتههای پژوهش، گذار به اقتصاد یادگیرنده در ایران مستلزم توجه به مضامین یازدهگانه شامل تفکر گذار، نهاد سیاست، فناوری اطلاعات و ارتباطات، سرمایه اجتماعی، شرایط اقتصاد کلان، بستر نهادی، توسعه منطقهای، بنگاههای یادگیرنده، نظام آموزشی و پژوهشی، تعامل دانشگاه، صنعت و دولت و یادگیری مبتنیبر اعتماد متقابل است. جایگاه و روابط هریک از این مضامین در قالب مدل پارادایم مشخص و ۶ قضیه مرتبط ارائه شدهاند.

کلمات کلیدی:

اقتصاد یادگیرنده، سیاست علم و فناوری، مفهومپردازی، تئوری دادهبنیاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1186447>

